

УДК 364.046: 35.07: 355.01(477)
DOI <https://doi.org/10.32782/tnv-pub.2026.2.2>

МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ВІЙНИ: ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТУ «ДОГЛЯД ВДОМА» ТОВАРИСТВА ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ

Бондарчук Ю. П. – кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри публічного управління, права та гуманітарних наук
Херсонського державного аграрно-економічного університету
ORCID: 0000-0001-5744-9237

Бондарчук С. В. – кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри пошуку, рятування та спеціальної фізичної підготовки
Української державної льотної академії
ORCID: 0000-0001-5636-328X

У статті досліджено механізми публічного адміністрування соціальних послуг в умовах воєнного стану в Україні на прикладі реалізації проєкту «Догляд вдома» Товариства Червоного Хреста України. Актуальність теми зумовлена суттєвою трансформацією системи соціального захисту населення в умовах повномасштабної війни, зростанням кількості вразливих категорій громадян та необхідністю підвищення ефективності управлінських рішень на рівні територіальних громад.

У роботі проаналізовано теоретичні засади публічного адміністрування соціальних послуг, зокрема у контексті концепції соціального менеджменту як інструменту координації діяльності державних і недержавних суб'єктів. Окреслено нормативно-правове забезпечення надання соціальних послуг в Україні, включаючи законодавчі та підзаконні акти, що регулюють діяльність органів влади та громадських організацій.

Визначено особливості публічного адміністрування в умовах воєнного стану, серед яких ключовими є орієнтація на кризове реагування, гнучкість управлінських механізмів, посилення ролі територіальних громад та зростання значення міжсекторальної взаємодії.

На основі аналізу практичного досвіду реалізації проєкту «Догляд вдома» визначено основні механізми публічного адміністрування, зокрема оцінку потреб отримувачів послуг, індивідуальне планування, організацію діяльності персоналу, моніторинг якості та звітність. Встановлено, що їх комплексне застосування забезпечує ефективність надання соціальних послуг навіть в умовах обмежених ресурсів.

Виявлено основні проблеми публічного адміністрування соціальних послуг, серед яких недостатній рівень координації між суб'єктами, дублювання функцій, відсутність єдиної інформаційної системи, кадрові та фінансові обмеження. Запропоновано напрями вдосконалення, що передбачають розвиток партнерських моделей взаємодії, цифровізацію процесів, впровадження соціального замовлення та зміцнення кадрового потенціалу.

Ключові слова: публічне адміністрування, соціальні послуги, воєнний стан, соціальний менеджмент, Червоний Хрест України, догляд вдома, територіальні громади.

Bondarchuk Yu. P., Bondarchuk S. V. Mechanisms of public administration of social services under conditions of war: the experience of implementing the “Home Care” project of the Ukrainian Red Cross Society

The article examines the mechanisms of public administration of social services under martial law in Ukraine, based on the example of the implementation of the “Home Care” project of the Ukrainian Red Cross Society. The relevance of the topic is determined by the significant transformation of the system of social protection of the population under conditions of full-scale war, the increase in the number of vulnerable populations, and the need to enhance the effectiveness of managerial decisions at the level of territorial communities.

The study analyzes the theoretical foundations of public administration of social services, particularly in the context of the concept of social management as a tool for coordinating the

activities of state and non-state actors. The regulatory and legal framework for the provision of social services in Ukraine is outlined, including legislative and subordinate acts regulating the activities of public authorities and civil society organizations.

The specific features of public administration under martial law are identified, with a focus on crisis response, flexibility of management mechanisms, the strengthening role of territorial communities, and the growing importance of cross-sectoral interaction. Based on the analysis of the practical experience of the "Home Care" project, the main mechanisms of public administration are identified: assessment of recipients' needs, individual planning, personnel management, quality monitoring, and reporting. It is established that their integrated application ensures the effectiveness of social service provision even under limited resources.

The main problems identified include insufficient coordination between actors, duplication of functions, lack of a unified information system, as well as human resource and financial constraints. Directions for improvement are proposed, including the development of partnership models, digitalization of processes, implementation of social contracting, and strengthening of human resources capacity.

Key words: *public administration, social services, martial law, social management, Ukrainian Red Cross Society, home care, territorial communities.*

Постановка проблеми. В умовах повномасштабної війни в Україні система надання соціальних послуг зазнала суттєвих трансформацій. Зростання кількості вразливих категорій населення, зокрема осіб похилого віку, людей з інвалідністю та внутрішньо переміщених осіб, актуалізує необхідність пошуку ефективних механізмів організації соціальної підтримки на рівні громад. У цих умовах особливого значення набуває публічне адміністрування соціальних послуг, яке передбачає не лише діяльність державних органів, а й активну участь недержавних організацій.

Процеси децентралізації в Україні сприяли передачі значної частини повноважень щодо надання соціальних послуг на рівень територіальних громад. Водночас ресурси органів місцевого самоврядування часто є обмеженими, що зумовлює необхідність залучення додаткових суб'єктів, зокрема громадських та благодійних організацій. У цьому контексті Товариство Червоного Хреста України відіграє важливу роль як один із ключових надавачів соціальних послуг у кризових умовах.

Одним із ефективних прикладів такої діяльності є реалізація проєкту «Догляд вдома», який спрямований на надання соціально-побутових та гігієнічних послуг особам, що потребують сторонньої допомоги. Зокрема, на початок 2026 року проєкт діє в 23 областях України, охоплює сотні територіальних громад, забезпечуючи системну підтримку 7687 підопічних та демонструючи високий рівень організаційної ефективності [1].

Водночас важливо підкреслити, що діяльність у сфері соціальних послуг в умовах війни потребує не лише практичної реалізації, а й наукового осмислення механізмів взаємодії між державними та недержавними суб'єктами [3]. У цьому контексті особливого значення набуває соціальний менеджмент як інструмент координації соціальних процесів і організації допомоги вразливим групам населення.

Таким чином, актуальність дослідження зумовлена необхідністю узагальнення практичного досвіду реалізації соціальних програм в умовах війни та визначення ефективних механізмів публічного адміністрування соціальних послуг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання публічного адміністрування соціальних послуг є предметом дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Зокрема, у працях Валерія Бакуменка [4] та Олени Михайловської [5] розглядаються теоретичні засади функціонування системи публічного управління, зокрема питання ефективності управлінських механізмів та взаємодії між різними суб'єктами влади.

Проблематика надання соціальних послуг у контексті децентралізації висвітлюється у працях Елли Лібанової, яка акцентує увагу на необхідності адаптації соціальної політики до сучасних демографічних і соціально-економічних викликів [6]. У свою чергу, Наталія Нижник досліджує трансформацію функцій держави в умовах реформування системи управління[7].

Окрему увагу в наукових дослідженнях приділено ролі недержавних організацій у системі соціального захисту. Зокрема, у роботах Лестера Саламона підкреслюється зростаюча роль третього сектору у наданні соціальних послуг, особливо в умовах обмежених ресурсів держави[8]. Подібні підходи розвиває Хельмут Анхайсер, який аналізує інституційні механізми взаємодії держави та громадських організацій[9].

Разом із тим, у сучасних умовах воєнного стану актуалізується проблема практичної реалізації взаємодії між державними інституціями, зокрема територіальними центрами соціального обслуговування, та недержавними організаціями. Як свідчать сучасні дослідження, діяльність Червоного Хреста України у сфері соціального захисту виступає важливим елементом соціального менеджменту, що забезпечує оперативність, гнучкість і адресність надання допомоги [3] .

Водночас, незважаючи на наявність значної кількості досліджень, питання формування ефективних механізмів публічного адміністрування соціальних послуг за участю недержавних організацій в умовах війни, а також проблеми координації між різними суб'єктами соціальної політики залишаються недостатньо розробленими.

Метою статті є аналіз та узагальнення механізмів публічного адміністрування соціальних послуг в умовах воєнного стану на прикладі реалізації проєкту «Догляд вдома» Товариства Червоного Хреста України, а також обґрунтування напрямів підвищення ефективності їх функціонування на рівні територіальних громад.

Виклад основного матеріалу. Публічне адміністрування соціальних послуг є складовою системи публічного управління, що спрямована на забезпечення соціального захисту населення та задоволення базових потреб вразливих категорій громадян [4]. У сучасних умовах воно розглядається як багаторівнева діяльність, що включає взаємодію державних органів, органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства [5].

Важливим теоретичним підґрунтям дослідження є концепція соціального менеджменту, який визначається як система цілеспрямованого впливу на соціальні процеси з метою забезпечення соціального благополуччя населення. Його специфіка полягає у поєднанні управлінських, соціальних та гуманітарних аспектів діяльності, що орієнтовані на людину як центральний елемент системи [10] .

На відміну від традиційної моделі державного управління, сучасне публічне адміністрування базується на принципах партнерства, децентралізації, прозорості та орієнтації на потреби отримувачів послуг [7; 11]. Це передбачає активне залучення недержавних організацій до процесу надання соціальних послуг, що дозволяє підвищити їх доступність, гнучкість та ефективність [8].

Соціальні послуги як об'єкт публічного адміністрування характеризуються високим рівнем індивідуалізації, оскільки потреби отримувачів можуть суттєво відрізнятися залежно від віку, стану здоров'я, соціального статусу та умов проживання [6]. У зв'язку з цим важливими елементами адміністрування є оцінка індивідуальних потреб, планування обсягу та змісту послуг, а також постійний моніторинг їх якості [12].

Важливу роль у сучасній системі публічного адміністрування відіграє процес децентралізації, який передбачає передачу значної частини повноважень щодо

організації соціальних послуг на рівень територіальних громад [11]. Це сприяє більш ефективному врахуванню локальних потреб, однак одночасно створює виклики, пов'язані з обмеженістю ресурсів, кадровим забезпеченням та необхідністю координації між різними суб'єктами [7].

У цьому контексті особливого значення набуває взаємодія держави з недержавними організаціями, які виступають важливими партнерами у сфері соціального захисту [8; 9]. Вони забезпечують оперативність реагування на кризові ситуації, впроваджують інноваційні підходи до надання послуг та доповнюють діяльність органів влади, особливо в умовах надзвичайних ситуацій [10].

Таким чином, публічне адміністрування соціальних послуг являє собою комплексний процес, що поєднує управлінські, організаційні та соціальні компоненти, і потребує постійного вдосконалення в умовах сучасних викликів.

Система надання соціальних послуг в Україні функціонує на основі комплексного нормативно-правового регулювання, що визначає правові засади діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування та недержавних організацій.

Базовим нормативним актом є Закон України «Про соціальні послуги», який визначає види соціальних послуг, принципи їх надання, категорії отримувачів та суб'єктів, що мають право їх надавати [13]. Важливою особливістю цього закону є передбачення можливості залучення до надання соціальних послуг недержавних організацій, що створює передумови для розвитку партнерських моделей у соціальній сфері.

Окреме місце у правовому регулюванні займає Закон України «Про Товариство Червоного Хреста України», який визначає статус організації як допоміжної до органів державної влади у гуманітарній сфері [14]. Це закріплює можливість участі Червоного Хреста у реалізації соціальних програм і наданні допомоги населенню.

Важливими також є:

- Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [15];
- Постанова Кабінету Міністрів України № 64 «Деякі питання організації надання соціальних послуг» [12];
- державні стандарти надання соціальних послуг [16].

Значну роль у практичній реалізації соціальних послуг відіграють територіальні центри соціального обслуговування, які є основними державними надавачами соціальних послуг на місцевому рівні. Водночас їх діяльність у сучасних умовах потребує доповнення з боку громадських організацій.

Як свідчить практика реалізації проєкту «Догляд вдома», взаємодія з органами соціального захисту здійснюється, зокрема, через підписання меморандумів про співпрацю та координацію діяльності, що дозволяє уникати дублювання функцій і підвищувати ефективність надання послуг [2].

Таким чином, нормативно-правова база створює необхідні умови для функціонування системи соціальних послуг, проте її ефективність значною мірою залежить від практичної реалізації механізмів взаємодії між державними та недержавними суб'єктами.

Повномасштабна війна в Україні суттєво трансформувала систему публічного адміністрування соціальних послуг, поставивши перед нею нові виклики та завдання. Значне зростання кількості вразливих категорій населення, зокрема осіб похилого віку, людей з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб, а також осіб, які втратили соціальні зв'язки або джерела доходу, зумовило необхідність оперативного реагування з боку держави та інших суб'єктів надання соціальних послуг.

Однією з ключових особливостей публічного адміністрування в умовах воєнного стану є зміна пріоритетів соціальної політики, що полягає у переході від планового надання послуг до кризового реагування. У таких умовах важливого значення набувають швидкість прийняття управлінських рішень, гнучкість організаційних механізмів та здатність адаптуватися до постійно змінюваних умов.

Іншою характерною рисою є посилення ролі територіальних громад у забезпеченні соціального захисту населення. В умовах децентралізації саме на рівні громад відбувається безпосередня організація надання соціальних послуг, що дозволяє більш ефективно враховувати локальні потреби. Водночас це створює додаткові виклики, пов'язані з обмеженістю фінансових, кадрових та матеріальних ресурсів.

У цьому контексті особливого значення набуває взаємодія органів публічної влади з недержавними організаціями, які здатні забезпечити оперативність, мобільність та додаткові ресурси для надання соціальних послуг. Недержавні організації, зокрема гуманітарні та благодійні, часто виступають як ключові виконавці соціальних програм у кризових умовах, доповнюючи або частково заміщуючи функції держави. Як свідчать дослідження, діяльність Червоного Хреста України є прикладом ефективного соціального менеджменту в кризових умовах, що дозволяє забезпечити адресність і своєчасність допомоги [10].

Важливою особливістю адміністрування в умовах війни є також зростання значення індивідуалізованого підходу до надання послуг. Потреби отримувачів соціальної допомоги стають більш різноманітними та складними, що вимагає впровадження механізмів оцінки потреб, індивідуального планування та постійного моніторингу якості послуг.

Крім того, суттєво зростає роль контролю якості та прозорості діяльності, оскільки в умовах кризових ситуацій підвищуються ризики неефективного використання ресурсів. Це обумовлює необхідність впровадження чітких процедур звітності, внутрішнього та зовнішнього контролю, а також механізмів зворотного зв'язку з отримувачами послуг.

Таким чином, публічне адміністрування соціальних послуг в умовах воєнного стану характеризується підвищеною динамічністю, багатосуб'єктністю та орієнтацією на швидке реагування на потреби населення, що створює передумови для формування нових ефективних управлінських практик.

Практичним прикладом реалізації механізмів публічного адміністрування соціальних послуг є діяльність напряду «Догляд вдома» Кіровоградської обласної організації Товариства Червоного Хреста України.

Проект було започатковано 1 липня 2022 року з метою надання соціально-побутових та гігієнічних послуг людям похилого віку, особам з інвалідністю та іншим вразливим категоріям населення. Його реалізація охоплює значну частину території області та базується на принципах індивідуального підходу, поваги до гідності підопічних, рівності прав та конфіденційності [2].

Важливим елементом організації діяльності є взаємодія з органами державної влади, зокрема підписання меморандуму з органами соціального захисту, що дозволяє координувати діяльність і уникати дублювання функцій.

Станом на початок 2026 року у межах проекту функціонує розгалужена система надання соціальних послуг: 55 соціальних помічників обслуговують понад 390 підопічних у 41 населеному пункті та 23 територіальних громадах [2].

Аналіз статистичних даних свідчить про значну динаміку розвитку проекту. Зокрема, у 2022 році було надано 46 585 послуг, у 2023 році – 418 870, у 2024 році – 576 864 послуги, що свідчить як про розширення масштабу діяльності, так і про зростання потреб населення [2].

Одним із ключових механізмів публічного адміністрування у межах проєкту є *система оцінки потреб отримувачів послуг*. Надання допомоги базується на первинному аналізі індивідуальних потреб підопічного, що дозволяє обґрунтувати доцільність та обсяг надання соціально-побутових і гігієнічних послуг.

Наступним елементом є *індивідуальне планування*, яке передбачає розроблення персоналізованого плану надання послуг з урахуванням стану здоров'я, рівня мобільності та соціальних умов проживання особи. Такий підхід забезпечує адресність соціальної підтримки та підвищує її ефективність.

Важливою складовою адміністрування є *організація діяльності соціальних помічників*, які безпосередньо здійснюють надання послуг. Відбір персоналу здійснюється з урахуванням професійного або життєвого досвіду догляду, моральних якостей та відповідності встановленим вимогам. Крім того, соціальні помічники проходять обов'язкове навчання, що включає курси з догляду, першої допомоги та психосоціальної підтримки.

Суттєвим елементом механізму публічного адміністрування є *система моніторингу та контролю якості послуг*. Вона включає ведення облікової документації, підтвердження кожного візиту підписом підопічного, регулярний телефонний та виїзний моніторинг, а також оцінку задоволеності отримувачів допомоги. Додатково передбачена можливість подання скарг, що забезпечує зворотний зв'язок і підвищує прозорість діяльності.

Окрему увагу слід приділити *системі звітності*, яка включає як фінансові, так і статистичні показники діяльності. Регулярне формування звітів дозволяє здійснювати аналіз ефективності надання послуг, контролювати обсяги виконаних робіт та приймати управлінські рішення на основі об'єктивних даних.

Практичні результати реалізації проєкту свідчать про його ефективність. Зокрема, спостерігається значне зростання кількості наданих послуг: від десятків тисяч у 2022 році до сотень тисяч у наступні роки, що демонструє як розширення масштабу діяльності, так і зростання потреб населення у соціальній підтримці [2].

Таким чином, досвід реалізації проєкту «Догляд вдома» дозволяє виокремити ключові механізми публічного адміністрування соціальних послуг, серед яких: оцінка потреб, індивідуальне планування, підготовка персоналу, моніторинг якості та система звітності. Їх комплексне застосування забезпечує ефективність надання соціальних послуг навіть в умовах обмежених ресурсів та кризових викликів.

Незважаючи на сформовану нормативно-правову базу та позитивні результати реалізації соціальних програм, практика надання соціальних послуг в Україні свідчить про наявність низки системних проблем і обмежень, що впливають на ефективність публічного адміністрування в умовах воєнного стану.

Однією з ключових проблем є недостатньо ефективна взаємодія між державними інституціями, зокрема територіальними центрами соціального обслуговування, та недержавними і громадськими організаціями. У ряді випадків спостерігається дублювання функцій, коли різні суб'єкти надають аналогічні соціальні послуги одним і тим самим категоріям населення, що призводить до нераціонального використання ресурсів.

Суттєвим викликом залишається відсутність єдиної системи обліку отримувачів соціальних послуг, що ускладнює координацію діяльності та створює ризики як повторного надання допомоги, так і недостатнього охоплення окремих груп населення. Це доповнюється недостатнім рівнем інформаційного обміну між державними структурами та громадськими організаціями, що знижує ефективність управлінських рішень і ускладнює оперативне реагування на потреби населення.

Окремо слід відзначити інституційну фрагментарність системи соціального забезпечення, яка проявляється у відсутності чітко визначених механізмів взаємодії, розподілу повноважень і відповідальності між суб'єктами.

Водночас, поряд із системними проблемами взаємодії, публічне адміністрування соціальних послуг стикається і з низкою практичних обмежень.

Зокрема, однією з ключових проблем є обмеженість кадрових ресурсів. Значне навантаження на соціальних помічників, які обслуговують одночасно кілька підопічних, ускладнює забезпечення належного рівня індивідуального підходу та якості послуг.

Важливою проблемою є також територіальна розпорошеність отримувачів послуг, особливо у сільській місцевості. Обслуговування підопічних, які проживають у віддалених населених пунктах, потребує значних часових і фізичних ресурсів, що знижує ефективність роботи та збільшує навантаження на персонал.

Наступним обмеженням є недостатність матеріально-технічного забезпечення, зокрема відсутність достатньої кількості транспортних засобів, засобів зв'язку та необхідних матеріалів для догляду.

Суттєвим викликом залишається також фінансова обмеженість, що впливає як на можливість розширення програм, так і на їх стабільність. Значна залежність від донорської підтримки створює ризики довгострокової сталості соціальних ініціатив.

Окрему увагу слід приділити комунікаційним та соціально-психологічним аспектам взаємодії з підопічними. У процесі надання послуг виникають ситуації непорозуміння, конфліктів або відмови від допомоги, що потребує додаткових управлінських зусиль та розвитку механізмів зворотного зв'язку.

Водночас досвід реалізації проекту «Догляд вдома» свідчить про наявність позитивних практик координації. Зокрема, ще на етапі впровадження проекту здійснювався аналіз існуючих соціальних послуг у громадах з метою уникнення дублювання функцій, а також налагоджувалася взаємодія з органами соціального захисту через підписання відповідних меморандумів [2].

Таким чином, Товариство Червоного Хреста України фактично виконує функцію соціального партнера держави, доповнюючи її діяльність у сфері соціального захисту та забезпечуючи гнучкість і оперативність реагування на потреби населення.

Отже, проблеми публічного адміністрування соціальних послуг в умовах воєнного стану мають комплексний характер і охоплюють інституційні, кадрові, організаційні, фінансові та комунікаційні аспекти. Їх врахування є необхідною передумовою для розроблення ефективних механізмів удосконалення системи соціального захисту.

Одним із пріоритетних напрямів є *посилення кадрового потенціалу системи соціальних послуг*. Це передбачає як збільшення кількості соціальних працівників і помічників, так і підвищення їх професійної компетентності шляхом регулярного навчання, обміну досвідом та впровадження програм психологічної підтримки персоналу.

Важливим напрямом є *удосконалення матеріально-технічного забезпечення*. Зокрема, доцільним є розширення забезпечення соціальних працівників засобами пересування, сучасними засобами зв'язку та обладнанням, що дозволить підвищити мобільність і ефективність надання послуг, особливо у сільській місцевості.

Не менш важливим є *розвиток цифрових інструментів адміністрування*, зокрема впровадження інформаційних систем для обліку, моніторингу та аналізу надання соціальних послуг. Використання цифрових платформ сприяє підвищенню

прозорості, оперативності прийняття управлінських рішень та ефективності контролю якості.

Перспективним напрямом є також *посилення міжсекторальної взаємодії* між органами державної влади, місцевого самоврядування та недержавними організаціями. Формування сталих партнерських механізмів дозволить уникнути дублювання функцій, оптимізувати використання ресурсів і забезпечити більш повне охоплення потреб населення.

У контексті забезпечення сталості соціальних програм важливим є *диверсифікація джерел фінансування*, що передбачає поєднання державного фінансування, місцевих бюджетів та донорської підтримки. Це дозволить зменшити залежність від окремих джерел і підвищити стабільність функціонування системи соціальних послуг.

Крім того, доцільним є *удосконалення механізмів зворотного зв'язку з отримувачами послуг*, зокрема шляхом розширення можливостей подання скарг, проведення регулярних опитувань задоволеності та впровадження практик участі отримувачів у оцінці якості послуг.

Таким чином, підвищення ефективності публічного адміністрування соціальних послуг в умовах воєнного стану можливе за умови системного впровадження управлінських рішень, спрямованих на зміцнення кадрового потенціалу, розвиток інфраструктури, цифровізацію процесів та посилення міжсекторальної взаємодії.

Висновки. У результаті проведеного дослідження було проаналізовано теоретичні та практичні аспекти публічного адміністрування соціальних послуг в умовах воєнного стану на прикладі реалізації проєкту «Догляд вдома» Товариства Червоного Хреста України.

Встановлено, що сучасна система публічного адміністрування соціальних послуг характеризується переходом до партнерської моделі взаємодії між державою, органами місцевого самоврядування та недержавними організаціями.

Обґрунтовано, що в умовах воєнного стану ключовими особливостями публічного адміністрування є орієнтація на кризове реагування, гнучкість управлінських механізмів та посилення ролі територіальних громад.

На основі аналізу практичного досвіду реалізації проєкту «Догляд вдома» визначено ефективні механізми публічного адміністрування, зокрема оцінку потреб, індивідуальне планування, систему моніторингу та звітності.

Виявлено, що основними проблемами є недостатній рівень координації між суб'єктами, дублювання функцій, відсутність єдиної інформаційної системи та обмеженість ресурсів.

Запропоновано напрями вдосконалення, що передбачають розвиток партнерських механізмів, цифровізацію процесів, впровадження соціального замовлення та зміцнення кадрового потенціалу.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що ефективне публічне адміністрування соціальних послуг в умовах війни можливе за умови інтеграції зусиль державних і недержавних суб'єктів та впровадження сучасних управлінських підходів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Соціальні послуги та догляд вдома. Сайт Товариства Червоного Хреста України. URL: <https://redcross.org.ua/social-services-home-care/> (дата звернення 20.04.2026)
 2. Інформаційні матеріали та звіти напряму діяльності «Догляд вдома» Кіровоградської обласної організації Товариства Червоного Хреста України.
 3. Білоус Л. М. Адміністративно-правове забезпечення гуманітарної діяльності Товариства Червоного Хреста України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Приватний вищий навчальний заклад «Університет сучасних знань» ; Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2025. URL: <https://surli.cc/impkicq> (дата звернення: 20.04.2026).
 4. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики. Київ : УАДУ, 2000. 324 с. ; Бакуменко В. Д. Публічне управління: теорія та практика : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2011. 256 с.
 5. Публічне управління та сучасний менеджмент в інформаційному суспільстві : монографія / [О. В. Михайловська та ін.] ; за заг. ред. О. В. Михайловської. Київ : Кондор, 2019. 416 с.
 6. Лібанова Е. М. Бідність населення України: методологія, методика та практика аналізу : монографія / Е. М. Лібанова ; Нац. акад. наук України, Ін-т демографії та соц. дослідж. ім. М. В. Птухи. Умань : Видавець «Сочінський М. М.», 2020. 456 с. URL: idss.org.ua (дата звернення: 20.04.2026).
 7. Нижник Н. Р. Публічне управління в Україні: становлення та розвиток. Київ: НАДУ, 2012. 384 с.
 8. Salamon L. M. *The Tools of Government: A Guide to the New Governance*. Oxford : Oxford University Press, 2002. 704 p. URL: https://spia.uga.edu/faculty_pages/tyler.scott/teaching/PADP6950_Spring2017/Readings/Salamon.2002.Ch1.pdf (дата звернення: 20.04.2026).
 9. Anheier H. K. *Nonprofit Organizations: Theory, Management, Policy*. London : Routledge, 2014. 512 p. URL: <https://www.routledge.com/Nonprofit-Organizations-Theory-Management-Policy/Anheier-Toepler/p/book/9781138625495> (дата звернення: 20.04.2026).
 10. Бондарчук С., Єщенко М., Бондарчук Ю. Соціальний менеджмент при діяльності Червоного Хреста в Кіровоградській області (проект «Догляд вдома»). Галицький економічний вісник. 2023. Т. 82. № 3. С. 180–189. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.03.180
 11. Децентралізація влади: порядок денний на середньострокову перспективу : аналіт. доп. / Я. А. Жаліло, О. В. Шевченко, В. В. Романова та ін. ; за наук. ред. Я. А. Жаліла. Київ : НІСД, 2019. 115 с. URL: niss.gov.ua (дата звернення: 20.04.2026).
 12. Деякі питання організації надання соціальних послуг : постанова Кабінету Міністрів України від 14 січня 2026 р. № 64. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64-2026-%D0%BF#Text> (дата звернення 20.04.26).
 13. Про соціальні послуги : Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text> (дата звернення 20.14.26).
 14. Про Товариство Червоного Хреста України : Закон України від 28.11.2002 № 330-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/330-15#Text> (дата звернення 20.04.26).
 15. Про благодійну діяльність та благодійні організації : Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/5073-17#Text> (дата звернення 20.04.26).
 16. Про затвердження Класифікатора соціальних послуг : наказ Міністерства соціальної політики України від 23.06.2020 № 429. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0643-20> (дата звернення: 20.04.2026).
-

REFERENCES:

1. Ukrainian Red Cross Society. (n.d.). *Social services and home care*. Retrieved April 20, 2026, from <https://redcross.org.ua/social-services-home-care/>
2. Ukrainian Red Cross Society, Kirovohrad Regional Organization. (n.d.). *Information materials and reports of the "Home Care" program*.
3. Bilous, L. M. (2025). *Administrative and legal support of humanitarian activities of the Ukrainian Red Cross Society* (Doctoral dissertation). University of Modern Knowledge; Kharkiv National University of Internal Affairs. Retrieved April 20, 2026, from <https://surli.cc/impkiq>
4. Bakumenko, V. D. (2000). *Formation of public administration decisions: Problems of theory, methodology, and practice*. Kyiv: UAPA.
5. Bakumenko, V. D. (2011). *Public administration: Theory and practice*. Kyiv: NAPA.
6. Mykhailovska, O. V. (Ed.). (2019). *Public administration and modern management in the information society*. Kyiv: Kondor.
7. Libanova, E. M. (2020). *Poverty of the population of Ukraine: Methodology, methods, and practice of analysis*. Uman: Sochinskyi M. M. Retrieved April 20, 2026, from <http://idss.org.ua>
8. Nyzhnyk, N. R. (2012). *Public administration in Ukraine: Formation and development*. Kyiv: NAPA.
9. Salamon, L. M. (2002). *The tools of government: A guide to the new governance*. Oxford: Oxford University Press. Retrieved April 20, 2026, from https://spia.uga.edu/faculty_pages/tyler.scott/teaching/PADP6950_Spring2017/Readings/Salamon.2002.Ch1.pdf
10. Anheier, H. K. (2014). *Nonprofit organizations: Theory, management, policy*. London: Routledge. Retrieved April 20, 2026, from <https://www.routledge.com/Nonprofit-Organizations-Theory-Management-Policy/Anheier-Toepler/p/book/9781138625495>
11. Bondarchuk, S., Yeshchenko, M., & Bondarchuk, Yu. (2023). Social management in the activities of the Red Cross in the Kirovohrad region (Home Care project). *Galician Economic Bulletin*, 82(3), 180–189. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.03.180
12. Zhalilo, Ya. A. (Ed.). (2019). *Decentralization of power: Medium-term agenda*. Kyiv: NISS. Retrieved April 20, 2026, from <https://niss.gov.ua>
13. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2026). *Some issues of organization of social services provision* (Resolution No. 64, January 14, 2026). Retrieved April 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64-2026-%D0%BF>
14. Law of Ukraine. (2019). *On social services* (No. 2671-VIII, January 17, 2019). Retrieved April 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19>
15. Law of Ukraine. (2002). *On the Ukrainian Red Cross Society* (No. 330-IV, November 28, 2002). Retrieved April 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/330-15>
16. Law of Ukraine. (2012). *On charitable activities and charitable organizations* (No. 5073-VI, July 5, 2012). Retrieved April 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/5073-17>
17. Ministry of Social Policy of Ukraine. (2020). *On approval of the classifier of social services* (Order No. 429, June 23, 2020). Retrieved April 20, 2026, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0643-20>

Дата першого надходження статті до видання: 18.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.05.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

